

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda USL di Modena

Tuženik: Comune di Sassuolo

Prethodna pitanja

1. Je li članak 9. stavak 8. Zakonodavne uredbe br. 23. koji predviđa da su tijela talijanske državstvene službe izuzeta iz plaćanja IMU-a za nekretnine koje su isključivo namijenjene njima povjerenim zadaćama, spojiv s člankom 107. UFEU-a koji zabranjuje „svaku potporu koju dodijeli država” tako se tumači na način da je prednost također dodijeljena AUSL-u koji je iznajmio nekretninu trgovackom društvu u javno-privatnom vlasništvu, u kojem 51 % udjela drži AUSL koji pruža zdravstvene usluge u uvjetima tržišnog natjecanja s druge dvije zdravstvene ustanove koje su isključivo u privatnom vlasništvu, s posljedicom porezne prednosti koja treba biti kvalificirana državnom potporom kršeći pravila slobodnog tržišta?
2. Je li u skladu s Ugovorom, odnosno s člankom 107. UFEU-a, koji zabranjuje „svaku potporu koju dodijeli država”, talijanski *ruling* (zahtjev za tumačenje) predviđen člankom 11. Zakona br. 212. koji sprječava tumačenje članka 9. stavka 8. Zakonodavne uredbe br. 23 analogno sudskej praksi Corte suprema [di cassazione] (Vrhovni kasacijski sud, Italija) u pogledu pitanja ICL-ja, u smislu da AUSL nema pravo na izuzeće od IMU-a kada nekretninu koristi dioničko društvo, iako je njegov kapital djelomično u vlasništvu tog javnog tijela, koji u njoj nudi zdravstvene usluge u uvjetima tržišnog natjecanja s drugim trgovackim društvima u isključivo privatnom vlasništvu, koja također pružaju zdravstvene usluge, s posljedicom porezne prednosti koju se treba kvalificirati državnom potporom koja krši pravila slobodnog tržišta?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust i dr.

(predmet C-28/19)

(2019/C 164/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust

Tuženici: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd, Ryanair DAC

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 23. stavak 1. drugu rečenicu Uredbe br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici⁽¹⁾ tumačiti na način da su stavke koje se odnose na troškove internetske prijave za let, odnosno „administrativne naknade” za plaćanje kreditnom karticom, koji uvećavaju cijenu samih karata, kao i troškove koji proizlaze iz obračuna PDV-a na tarife i fakultativne doplate za nacionalne letove, uvrštene u kategoriju doplata na cijenu koje su neizbjježne i predvidive ili koje su neobvezne?
2. Treba li članak 23. stavak 1. četvrtu rečenicu Uredbe br. 1008/2008 tumačiti u smislu da se pod pojmom opcionsko podrazumjeva ono što većina potrošača može izbjegići?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (preinaka) (SL 2008., L 293, str. 3.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavje 7., svezak 8., str. 164.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2019. uputio Tribunalul Bucureşti (Rumunjska) — Orange Romania SA protiv Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

(predmet C-61/19)

(2019/C 164/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bucureşti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Orange Romania SA

Tuženik: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

Prethodna pitanja

1. U smislu članka 2. točke (h) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka⁽¹⁾, koji uvjeti moraju biti ispunjeni kako bi se izjava volje smatrala posebnom i informiranim?